

Sygn. akt I ACz 1299/12

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie w Wydziale I Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer

Sędziowie: SA Grzegorz Krężolek

SO Regina Kurek (del.)

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2012 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) S.A. z siedzibą w K.

przy uczestnictwie E. O.

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika

na skutek zażalenia uczestniczki

od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 11 maja 2012 r., sygn. akt IX GCo 245/02

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt I ACz 1299/12

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie odrzucił zażalenie uczestniczki na postanowienie tego Sądu z dnia 5 lutego 2003 r. o nadaniu przeciwko uczestniczce (jako małżonce dłużnika) klauzuli wykonalności prawomocnemu wyrokowi częściowemu zaocznemu ww. Sądu z dnia 13 września 2001 r., sygn. akt IX GC 1132/01.

Sąd Okręgowy stwierdził, że przesyłka zawierająca zawiadomienie o wszczęciu egzekucji nie została odebrana przez uczestniczkę, mimo jej dwukrotnego awizowania, dlatego doszło do skutecznego doręczenia ww. przesyłki, a termin do złożenia zażalenia upłynął z dniem 24 listopada 2011 r.

Na powyższe postanowienie uczestniczka złożyła **zażalenie**, w którym wniosła o jego uchylenie, ewentualnie wraz z przekazaniem sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Zarzuciła, że przesyłka zawierająca zawiadomienie o wszczęciu egzekucji została skierowana na nieaktualny (już od 4 kwietnia 2008 r.) adres uczestniczki, a informację o wszczęciu egzekucji otrzymała dopiero wraz z podjęciem przez Komornika pierwszej czynności egzekucyjnej w dniu 13 marca 2012 r. (zawiadomienie o tej czynności zostało pozostawione w miejscu jej obecnego zamieszkania).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie wskazujące na potrzebę uchylenia zaskarżonego postanowienia okazało się zasadne.

Rację miał Sąd Okręgowy stwierdzając, w nawiązaniu do art. 795 § 2 k.p.c., że termin do wniesienia zażalenia na postanowienie co do nadania klauzuli wykonalności biegnie dla dłużnika od daty doręczenia mu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji. Słusznie więc podjął działania mające na celu ustalenie tego faktu kierując odpowiednie wezwania do uczestniczki i Komornika Sądowego (...) (k. 69). Z informacji przedstawionych w wykonaniu tych wezwań wynikało, że zawiadomienie o wszczęciu egzekucji zostało wysłane na adres uczestniczki w Ł. przy ul. (...), a przesyłka została awizowana wpiern w dniu 2 listopada 2011 r. („adresata nie zastano”), a następnie w dniu 10 listopada 2011 r. W związku z jej nieodebraniem w terminie 7 dni od powtórnego zawiadomienia przesyłka została zwrócona do Komornika (k. 78). Natomiast z pierwszego zażalenia uczestniczki (k. 66) i wyjaśnienia z dnia 20 kwietnia 2012 r. (k. 82) nie wynikało, że doręczenie na podany wyżej adres nie było skuteczne, ale jedynie, że uczestniczka posiada także inny adres w Ł. przy ul. (...), który został wskazany w protokole z dnia 13 marca 2012 r. (k. 83-85) i w piśmie Komornika z dnia 12 kwietnia 2012 r. (k. 74). Dysponując tymi danymi Sąd Okręgowy, przed podjęciem zaskarżonej decyzji, mógł rozważyć potrzebę wyjaśnienia rozbieżności między adresem podanym w przesyłce zawierającej zawiadomienie o wszczęciu egzekucji a adresem wskazanym w kolejnych pismach, w tym w piśmie Komornika, skoro od tego uzależnione było, czy miało miejsce skuteczne doręczenie tego zawiadomienia i konsekwentnie, czy termin do wniesienia zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności rozpoczął bieg.

Trzeba bowiem zauważyć, że stosownie do art. 139 § 1 k.p.c. w razie niemożności doręczenia pisma bezpośrednio adresatowi lub w sposób określony w art. 138 k.p.c., pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, a doręczane w inny sposób – w urzędzie właściwej gminy, a zawiadomienie o tym należy umieścić na drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej. Jednak podstawowym warunkiem skuteczności takiego zastępczego doręczenia jest, aby adresat mieszkał istotnie pod wskazanym adresem. Brak adnotacji operatora pocztowego, że adresat nie mieszka pod wskazanym adresem lub wyprowadził się nie sankcjonuje wadliwego doręczenia, zwłaszcza, że doręczyciel może nie wiedzieć, kto mieszka pod wskazanym adresem (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2009 r., IV CNP 87/08, LEX nr 603176).

Należy także zauważyć, że zawiadomienie o wszczęciu egzekucji jest pierwszą czynnością podejmowaną bezpośrednio wobec dłużnika w postępowaniu egzekucyjnym. Przy tej czynności, stosownie do art. 761 § 3 k.p.c., komornik winien pouczyć dłużnika o obowiązku powiadomienia organu egzekucyjnego w terminie 7 dni o każdej zmianie miejsca swego pobytu trwającej dłużej niż jeden miesiąc i o skutkach zaniechania tego obowiązku (art. 136 § 2 zdanie 1 oraz art. 762 § 1 zdanie 2 k.p.c.), który realizuje się w stosunku do dłużnika, który został już zawiadomiony o wszczęciu egzekucji (art. 761 § 3 k.p.c.). Na postępowanie egzekucyjne nie rozciąga się bowiem obowiązek określony w art. 136 § 1 i 2 k.p.c., trwający w toku postępowania sądowego. Zresztą z akt sprawy nie wynika, by uczestniczka została pouczona o treści tego przepisu.

W zażaleniu uczestniczka podniosła, że doręczenie zawiadomienia o wszczęciu egzekucji zostało dokonane na jej adres, który od 4 kwietnia 2008 r. był już nieaktualny, albowiem z tym dniem uczestniczka zmieniła miejsce zamieszkania. Okoliczności te zostały przez żalącą dostatecznie uprawdopodobnione za pomocą informacji Centrum Personalizacji Dokumentów MSWiA (k. 99) i kserokopii jej dowodu osobistego (k. 100-101) oraz protokołu z dnia 13 marca 2012 r. (k. 96-98). W związku z powyższym trzeba przyjąć, że doręczenie uczestniczce zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, które Sąd I instancji uznał za prawidłowe, nie było skuteczne, gdyż uczestniczka pod wskazanym na przedmiotowej przesyłce adresie w istocie nie mieszkała. Z tego powodu w dacie tego doręczenia nie rozpoczął się bieg terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie co do nadania klauzuli wykonalności wyrokowi z dnia 13 września 2001 r. Skoro więc ww. zawiadomienia skutecznie uczestniczce nie doręczono, to zażalenie złożone w dniu 20 marca 2012 r. (k. 67) należało uznać za wniesione w ustawowym terminie, co czyniło koniecznym uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Z podanych przyczyn Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.